

nogen Grund til at tænke paa den før det Dieblit, jeg faae de ærede Forespørgeres Forespørgsel. Jeg skal nu tage den under fornyet Overveielse og gjøre, hvad jeg kan, for at faae den Tanke udført, som det ærede Medlem for Beile Amis 2den Valgtreds har fremsat.

Ordføreren for Forespørgerne (Dønnergaard): Det var jo rigtignok langt fornuftligere at høre den høitærede Kultusminister end at høre den høitærede Justitsminister, og jeg skal derfor tillade mig at stille en bestemt Forespørgsel til den høitærede Kultusminister, og det gjør jeg saameget mere, som den høitærede Minister ved en tidligere Leilighed har udtalt, at Kirken ikke skulde lide nogen Skade, saalænge han er Minister. Da det nu er saa, at Luther — og det er jo den lutherste Kirke, den høitærede Minister repræsenterer — har sagt, at det, at bortkaste sit Døbenavn, er at bortkaste sit Kristennavn, vilde jeg gjerne spørge den høitærede Undervisningsminister, om det, som er fket i det bestemte Tilfælde, som jeg omtalte, at et Barn, som var døbt med et vist Navn, er af Myndighederne bleven negtet indført i Kirkebogen under dette Navn, af den høitærede Minister anses for lovligt. Jeg kan ikke se rettere, end at Autoriteterne maa ligesaa vel som Andre underkaste sig Luther og en anden stor Kirke-Autoritet, nemlig Grundtvig, som har udtalt, at hvis dette sker, da have de bortkastet deres Kristennavn, og jeg vil derfor spørge, om Autoriteterne virkelig have Ret til at gjøre Slgt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): For det Første maa jeg bemærke, at her er Tale om Efternavne, og at Luthers Ytringer kun kunne angaa Fornavne, som dengang kun vare Kristennavne, men dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at den Feil, der er begaaet i dette Tilfælde, er begaaet af Præsten; han har ikke havt Ret til at døbe Barnet med det omtalte Navn. Derfor er det ganske naturligt, at man fra Autoriteternes Side saavidt gjærligt har villet gjøre den Feil god igjen, som vedkommende Præst, eller hvem der har forettet Daaben, har begaaet.

Tang: Luther siger ganske rigtig, at naar man bortkaster det Navn, som En er døbt med — altsaa hans Døbenavn — saa bortkaster man med det Samme hans Daab. Vi komme ikke bort herfra ved at sige, at selv om han har faaet et andet Stammenavn, har han jo dog et Fornavn, som han kan beholde. Dette er ikke lutherst, men tværtimod bestemt ulutherst. Ogsaa Grundtvig har gjentaget den samme Paastand efter Luther i sin Haandbog i Verdenshistorien, og jeg giver ham fuldkommen Ret. Derfor vi nu vilde følge den høitærede Minister med Hensyn til Pigen

Margrethe Gylbenstjerne og sige, at hun ikke maatte hedde Gylbenstjerne, som jo er hendes Døbenavn, saa kunde man ligesaa godt sige, at hun heller ikke maatte hedde Grethe, saa at hun altsaa kom til at hedde „Mar“. Derfor Administrationen kan gjøre det ene, kan den ogsaa gjøre det Andet. Det er imidlertid et Overgreb med Hensyn til, hvad Luther forstaar ved Daabens Betydning, og det bliver altsaa aldeles ulutherst; men vi have jo den evangelist-lutherste Kirke her i Landet, og saa maa Administrationen ikke gjøre saadanne Overgreb.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg maa dog gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at med al mulig Respekt for Luther, Luthers Mening og Luthers Ord, saa ere hans Ord jo dog ikke Lov her i Landet, og skulde man følge, hvad Luthers Mening er i denne Sag, maatte man jo negte enhverformhelt Navneforandring, naar Daaben engang var foretagen; det vilde være Konsekvensen deraf.

Ordføreren for Forespørgerne (Dønnergaard): Jeg vil dog gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at der bliver lidt Forskjel paa, om et Navn, som et Barn har faaet i Daaben, forandres ved kongelig Anordning, eller om Administrationen, Autoriteterne have Ret til uden videre at fære et Navn bort, som et Barn har faaet i Daaben. Jeg er i ethvert Fald af den Mening, at det er Noget, Administrationen ikke har Ret til, og jeg skulde meget ønske at høre en bestemt Udtalelse herom fra den høitærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg tror, at det ærede Medlem har faaet en bestemt Udtalelse fra mig angaaende Administrationens Ret, hvilken jeg betragter som aldeles utvivlsom. Hvad det andet Punkt, som det ærede Medlem omtalte, angaar, saa kan jeg ikke se, at der er nogen Forskjel paa, om de gjøres administrativt gennem en Resolution fra et Ministerium, eller om de gjøres gennem en kongelig Resolution.

Berg: Jeg paastjønner det Svar, paa mine Udtalelser, som jeg fik af den høitærede Kultusminister, i Genhold til hvilket jeg nu antager, at vi ville faae en saadan Navnekommission nedsat, samt at de Forberedelser, som Folkethinget allerede for nogle Aar tilbage har ønsket skulde træffes, nu ville blive trufne. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister vil have Vanskelighed ved at faae en saadan Kommission nedsat. Jeg tror, at vi eie meget dygtige Sprogmand paa dette Omraade, og jeg skulde ogsaa tro, at det er en Opgave, som i høi Grad vilde tiltale saadanne Mænd, idet